यज्ञदानप्रजेहायां यतन्ते भक्तिपूर्व्वकं। नक्षत्रेष्वासुरेष्वन्ये दुःखिनो दुर्म्मुहूर्त्तजाः। ६०३५
सम्पतन्त्यासुरीं योनिं यज्ञप्रसववर्ज्जिताः। अहमासं पण्डितको हैतुको वेदनिन्दकः।
आन्वीक्षिकीन्तर्कविद्यामनुरक्तो निरर्थिकां। हेतुवादान् प्रवदिता वक्ता संसत्सु हेतुमत्।
आक्रोष्टा चातिवक्ता च ब्रह्मवाक्येषु वै द्विजान्। नास्तिकः सर्व्वशङ्की च मूर्खः पण्डितमानिकः।
तस्येयं फलनिर्वृत्तिः शृगालत्वं मम द्विज। अपि जातु तथा तस्माद्दोरात्रशतैरपि।
यदहं मानुषीं योनिं शृगालः प्राप्नुयां पुनः। सन्तुष्टश्चाप्रमत्तश्च यज्ञदानतपोरतः। ६०४०
श्रेयश्चाता भवेयं वै वर्ज्यवर्ज्जयिता तथा। ततः स मुनिरुत्थाय काश्यपस्तमुवाच ह।
अहो वतासि कुशलो बुद्धिमांश्चेति विस्मितः। समवैक्षत तं विप्रो ज्ञानदीर्घेण चक्षुषा।
ददर्श चैनं देवानान्देवमिन्द्रं शचीपतिं। ततः संपूजयामास काश्यपो हरिवाहनं।
अनुज्ञातस्तु तेनाथ प्रविवेश स्वमालयं।
इति श्रीमहाभारते शान्तिपर्व्वणि मोक्षधर्म्मपर्व्वणि शृगालकाश्यपसंवादे अशीत्यधिकशततोऽध्यायः ॥ १८० ॥

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यद्यस्ति दत्तमिष्टं वा तपस्तप्तं तथैव च। गुरूणां वाऽपि शुश्रूषा तन्मे ब्रूहि पितामह। ६०४५

॥ भीष्म उवाच ॥ आत्मनाऽनर्थयुक्तेन पापे निविशते मनः। स्वकर्म्मकलुषं कृत्वा कृच्छ्रे लोके विधीयते।
दुर्भिक्षादेव दुर्भिक्ष्यं क्लेशात् क्लेशं भयाद्भयं। मृतेभ्यः प्रमृतं यान्ति दरिद्राः पापकारिणः।
उत्सवादुत्सवं यान्ति स्वर्गात् स्वर्गं सुखात्सुखं। श्रद्दधानाश्च दान्ताश्च धनाढ्याः शुभकारिणः।
व्यालकुञ्जरदुर्गेषु सर्पचौरभयेषु च। हस्तावापेन गच्छन्ति नास्तिकाः किमतः परं।
प्रियदेवातिथेयाश्च वदान्याः प्रियसाधवः। चेम्यमात्मवतां मार्गमाश्रिता हस्तदक्षिणं। ६०५०
पुलाका इव धान्येषु पुत्तिका इव पक्षिषु। तद्विधास्ते मनुष्याणां येषां धर्म्मो न कारणं।
सुशीघ्रमभिधावन्तं विधानमनुधावति। शेते सह शयानेन येन येन यथा कृतं।
उपतिष्ठति तिष्ठन्तं गच्छन्तमनुगच्छति। करोति कुर्व्वतः कर्म्म च्छायेवानुविधीयते।
येन येन यथा यद्यत्पुरा कर्म्म समीहितं। तत्तदेव नरो भुङ्क्ते नित्यं विहितमात्मना।
स्वकर्म्मफलनिर्वेपं विधानपरिरक्षितं। भूतग्राममिमं कालः समन्तात्परिकर्षति। ६०५५
अचोद्यमानानि यथा पुष्पाणि च फलानि च। स्वं कालं नातिवर्त्तन्ते तथा कर्म्म पुराकृतं।
संमानश्चावमानश्च लाभालाभौ क्षयोदयौ। प्रवृत्तानि निवर्त्तन्ते विधानान्ते पुनः पुनः।
आत्मना विहितं दुःखमात्मना विहितं सुखं। गर्भशय्यामुपादाय भुज्यते पौर्व्वदेहिकं।
बालो युवा च वृद्धश्च यत्करोति शुभाशुभं। तस्यां तस्यामवस्थायां तत्फलं प्रतिपद्यते।
यथा धेनुसहस्रेषु वत्सो विन्दति मातरं। तथा पूर्व्वकृतं कर्म्म कर्त्तारमनुगच्छति। ६०६०
समुन्नमयतो वस्त्रं पश्चाच्छुद्ध्यति कर्म्मणा। उपवासैः प्रतप्तानां दीर्घं सुखमनन्तकं।
दीर्घकालेन तपसा सेवितेन तपोवने। धर्म्मनिर्द्धूतपापानां संपद्यन्ते मनोरथाः।
शकुनानामिवाकाशे मत्स्यानामिव चोदके। पदं यथा न दृश्येत तथा ज्ञानविदां गतिः।